

Heinrich Müller

**Rector Universitatis Rostochiensis D. Henricus Müller/ Theol. Prof. Ordinarius ...
Ad sacrum Funerale, Quod ... Annae Laurentiae, Viri ... Dn. Jacobi Alwarten/
Civitatis huius Senatoris ... Relictae Viduae Liberi & cognati Moestissimi paratum
expetunt Omnium ordinum Cives Academicos officiose invitat : P.P. Rostochii d.
14. Martii Anno M. DC. LXIV. sub sigillo Rectoratus**

Rostochii: Kilius, 1664

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn771916159>

Druck Freier Zugang

Müller, H.
in
A. Laurenz,
uxor. C. J. Alwart.
Rostock, 1664.

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

D. HENRICUS

Müller /

Theol. Prof. Ordinarius, Facul-

suae hodie Decanus, & ad Div.

Mariae Pastor

AD

sacrum Funerale,

Quod

Faemina Honestissima

ANNÆ LAURENTIÆ,

Viri Prudentissimi

DN. JACOBI Alwarren /

Civitatis hujus Senatoris quon-

dam laudatissimi

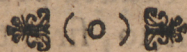
Relictæ Viduæ

Liberi & cognati Mæstissimi paratum expetunt

Omnium ordinum Cives Academicos officiose
invitat.

P. P. Rostochii d. 14 Martii ANNO M. DC. LXIV.

sub sigillo Rectoratus.

ROSTOCHII,

Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr. Ao. 1664.

Ita nostra quantis referta sit miserius qui non videt, nihil videt. Tota vita, inquit Augustinus serm. XLII de verb. Dom. intelligentibus tribulatio est: sunt enim duo animæ tortores, non simul torquentes, sed cruciatus alternantes, quorum nomina sunt timor & dolor: quando tibi bene est, times; quando malè est, doles. Quid miserius nobis, qui tanquam spoliati & nudi proiicimur in hanc vitam corpore fragili, corde lubrico, imbecillo animo, anxii ad sollicitudinem, desidiosii ad laborem, proni ad voluptates? Nulla certe potest esse iucunditas inter has vitæ nostræ amaritudines quæ vel ex corporis ipsius infirmitate, vel extrinsecus accidentium incommoditate generantur. Anxii enim semper & ad ipsa lætitiæ vota suspensi quodam fluctuamus timore, sperantes dubia procertis, incommoda pro secundis, caduca pro solidis, nihil habentes potestatis in arbitrio, firmitatis in voto. Tan-
tis

tis malis hæc vita repleta est, ut comparatione ejus mors remedium esse putetur, non pœna. Nam ideo brevem illam DEUS fecit, ut molestiæ ejus quia prosperitate non poterant, temporis exiguitate finirentur. Sanè cum oculos mentemque excitamus ad considerationem tot calamitatum, in quibus ita fluctuamus, velut minuta magno deprensa navis in mari vesaniente vento; cum animo nostro obversatur metus malorum etiam graviorum, quorum neque modum neque finem prævidemus, haud immeritò sortem eorum æstimamus felicem, qui illuc delati sunt, ubi nec calamitates præsentis perferunt, nec timore futurarum occupantur. Verum ad animum hæc non admittunt suum, qui miseris immerisi toti vel refugiunt planè naturæ debitum solvere, quo obstricti sunt, vel exoptare quidem videntur, sed non tam cito; expetunt ex hoc terreno corporis ergastulo vindicari, sed non tam cito. Nimirum & volunt desinere esse miseri, sed non tam cito, & felices ac beati esse ambiunt, sed non tam cito. Ità mori nolunt, qui mori optant, iniquissimi profectò, qui simul & miseros se esse, & miseriam propriam desinere deplorant. E qualium numero non erat beatissimè denata ANNA nostra, quæ ubi voluntatem Dei omnipotentis eam esse edocta est, ut vitam cum morte commutaret suam, & cum corporis sarcina
mife-

miseriarum jugum deponeret omne, non tergiversata est, sed maximo cum prolubio fatalem moriendi necessitatem excepit. Nata est hæc nostra ANNA LAURENTIA Anno M. DC. XXVII. d. VIII. Augusti, *Patre Viro Prudentissimo & Spectatissimo*, Dn. MICHAELE LAURENTIO, inter Senatores hujus Civitatis *Seniore & Camerario*, Viro, cui pectus Candore niter, *Candore*, inquam,

Quirara avis in terris nigroq; simillima cygno, Matrem habuit matronam quondam pientissimam, nunc Beatam, ANNAM Kochin. *Avum paternum* laudavit B. MICHAELEM Laurentz / Civem hujus urbis primarium; *Aviam paternam Tilsche Schmedes* / foeminam probissimam. *Avus maternus* ei fuit JOACHIM Roche / ex numero principum civium mercator: *Avia materna* foemina sexus sui ornamentum, ANNA Pauels. His prognata parentibus honestissimis horumq; cura ac studio ex aqua & Spiritu renata quarto ætatis anno matrem habuisse se tenerrima & opis indiga experta est, cujus vicem, ne inspectione omni destitueretur misera, supplevit qui pupillorum. Pater est DEUS connubiali foedere jungendo Patri viduo singularis exempli matronam JOHANNAM Basmeisterin / a qua piè educata, & virtutibus virginalibus expolita est nostra ad invidiã. Quæ res effecit, ut postquam nubles explestet annos, An. M DC. XLVI
pro-

procum inveniret Virum Præclarum & Per-Exi-
mum, M. PETRUM STAPPENBECCIUM, cui illa
quatuor amoris conjugalis vades & pignora jucundis-
sima, filios filiamq; peperit, & quasi redhostiit, AN-
NAM CATHARINAM, ARNOLDUM & MI-
CHAELEM gemellos, ac PETRUM, quorum duo
ARNOLDUS & MICHAEL felici navigatione mare
mundanum maturè transfretantes portum ante ma-
trem attingerunt; superstites duos divinæ commenda-
mus curæ atq; tutelæ. Concorditer vixerunt hi con-
juges, Viri placæ fanum nunquam ingressi, adeo ut
conjunctio hæc tam amabilis, jugum tam suave Ne-
storæam ætatem mereri videretur. Verum Jehovæ,
qui omnia arbitrio dispensat suo, aliter visum est. An-
no namq; M. DC. LI conjugale duorum animorum,
arctissimo amoris nexu colligatorum vinculum disru-
pit, & maritum piè defunctæ eripuit. Hinc illa di-
midio sui orbata non vel Niobe incontinentia faxeam
duritiem induit, vel Alcinois exemplo præ nimio do-
lore in mare se præcipitem dedit, vel hirciscantium
fœmellarum more lasciviit, sed maritum acerbissimè
luxit, ejusq; pios manes viduitate triennali honora-
vit, donec tandem Anno M. DC. LIII Vir Prudentis-
simus JACOBUS Quatt / Senator hujus Urbis exi-
mius, orbatus & ipse conjugæ suæ, viduus viduam sibi
matrimonio jungeret. Quod conjugium utut paca-
tum

rum & jucundum, sterile tamen fuit & vix quadriennale, Anno enim M. DC. LVII secunda illa vice vidua facta est, ex quo de nuptiis sollicitata lugere maritum, quam naufragio, ex quo vix evaserat, se committere maluit. Quapropter palmæ fœminæ instar, excisa arbore mare, teste Plinio, exarescentis, ab eo tempore hilarem spiritum nunquam duxit, chorum viduum pressit, illudq; Andromaches Hectorem suum in clamantis, apud Homerum, subinde ingenavit;

Tu mihi, tu solus pater es, materq; verenda,

Tu dulcis frater, Tu gratus ad omnia conjux.

Durante viduitate variis exposita afflictionibus precibuspiis, exemplo Phauelis & ex præcepto Paulino viram translegit. Sub finem mensis Februarii imbecillitas omnium membrorum eam invasit, ex qua cum virium jacturam indies majorem sentiret, d. 6. Martii animam, ministerio ac ope Viri pl. Reverendi & Excellentissimi DN. D. JOH. QUISTORPII, Theol. Professoris, Facultatis suæ SENIORIS & ad Div. Jacobi Pastoris meritissimi, Collegæ & in Christo Fratris conjunctissimi usa, viatico salvifici corporis & sanguinis Christi obfirmavit, quam die 10. Martii inter suorum continuas præces gemitq; Creatori & Redemptori suo reddidit. De Morbo ejus hoc Experimentissimi DN. D. BAGMEISTERI Collegæ pl. colendi est judicium; *Morbum ejus quod concernit, notum*

est

est illam per aliquot annos gravissimo pectoris affectu, qui sanguineum sputum atq; difficilem respirationem comites habebat, laborasse; & quamvis exquisitissima interdum remedia adhibita sint, tamen nil obstantibus illis tandem malum in hecticam consummatamq; Pthysin degeneravit, qua consumptis viribus etiam mortem induxit. Acerbissimus, fateor, dolor hinc exortus cor liberorum, patris, fratris & reliquorum cognatorum excruciat. Ast si affectibus suppressis vulnus hoc æstimetur, non infortunium sed solatium reputabitur. Subducta est enim piè demortua ærumnis præsentibus, quæ diluvii instar totam Germaniam hoc tempore fataliter inundaturæ videntur, reposita est quieti quam curæ nullæ interpellant, delata est in illum portum, quem nulla aut aquilonum aut frigoris asperitas pyratarūve direptio infamat. Nobis, quod nostis, Christianis vivos nostros ut amare voluptas, sic mortuos lugere religio & pietas, nimium lugere impotentia, imò dementia est. Non mortua est vestra, sed per mortem morti erepta & vitæ restituta in cætu beatorum nunc tripudiat: Vos ei jungi potius, quam huc eam revocare lacrymis in votis habebitis.

Quandoquidem autem justorum exsequialium solutionem abs nobis requirit
BEA-

BEATA, CIVES ACADEMICI, ut post horam
primam in Templo Jacobæo comparea-
tis, piè defunctam nostram ad dormitori-
um suum comitemini, & fragilitatis ac fu-
gacitatis humanæ recordemini, enixe
vos & moneo & obtestor. Intereundum
cogitate istud Senecæ Epist. LXXVIII.
*Nemotam imperitus est, ut nesciat sibi quandoq; morien-
dum. Quid fles miser? quid trepidas? omnes hac necessi-
tate ducuntur: eò ibis, quò omnia eunt. Ad hanc le-
gem natus es, hoc patri tuo accidit, hoc matri, hoc
majoribus, hoc omnibus ante te, hoc o-
mnibus post te.*

Convenietur hora dimid. II in templo
Jacobæo.

est illam per aliquot annos gravi
sanguineum sputum atq; difficilem
bebat, laborasse; & quam vis exqu
dia adhibita sint, tamen nil obstan
in hecticam consummatamq; Pthy
sumptis viribus etiam mortem in
fateor, dolor hinc exortus cor
tris & reliquorum cognatoru
affectibus suppressis vulnus hoc
tunium sed solatium reputabit
piè demortua ærumnis præsen
star totam Germaniam hoc ten
tura videntur, reposita est quie
terpellant, delata est in illum p
aquilonum aut frigoris asperita
infamat. Nobis, quod nostis,
stros ut amare voluptas, sic mo
pietas, nimium lugere impote
est. Non mortua est vestra,
erepta & vitæ restituta in cæt
pudiat: Vos ei jungi potius, q
re lacrymis in votis habebitis.

Quandoquidem auter
quialium solutionem at

ris affectu, qui
nem comites ha
nter dum reme
andem malum
avit, qua con
cerbissimus,
, patris, fra
iat. Ast si
r, non infor
cta est enim
æ diluvii in
liter inunda
ræ nullæ in
em nulla aut
ive direptio
is vivos no
ere religio &
dementia
ortem morti
m nunc tri
am revoca

um exse
requirit
BEA-

